

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

15) ΜΕΡΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Κυριακή 18 Μαΐου 1952 (Π.Ο.Η.) "Έτος Δ'· Αριθ 129—Τιμή Φύλλου Δραχ. 1000	ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Σταυρος Καραμήτσος ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ : "Εξάμηνος δραχ. 15.000—"Ετησία δραχ. 30.000 "Εξωτερικῶν: "Εξάμ. δολ. 3.—·"Ετησία δολ. 6
Γραφεῖα: "Οδὸς Χαλκοκονδύλη 7—"Αθήναι Τηλέφ. 33.839	

ΠΡΟΣΕΞΑΤΕ ΤΟΥΣ ΣΠΟΡΕΙΣ ΤΩΝ ΣΚΑΝΔΑΛΩΝ

"Υπὸ τοῦ Σεβασμ. Ἐπισκόπου Διανλείας κ. ΠΟΔΥΚΑΡΠΟΥ

*Πᾶσα βασιλεία μερισθεῖσα καθ' ἑαυτὴν ἐρημοῦται
καὶ πᾶσα πόλις ἢ οἰκία μερινθεῖσα καθ' ἑαυτὴν οὐ
σταθήσεται (Μαθ. ιβ')*

Πάντοτε εἶναι ὀλεθρία ἡ διχοστασία καὶ καταστρεπτικάαι αἱ ἔριδες, πολὺ δὲ περισσότερο διὰ τοὺς ἀγῶνας, εἴτε Ἐθνικοί, εἴτε Ἐκκλησιαστικοί εἶναι οὗτοι.

"Ὅσον ὕψηλόν καὶ ἰδανικώτερον εἶναι τὸ ἀντικείμενον μιᾶς κινήσεως, ἢ ἐνὸς ἀγῶνος, τόσον ἡ μανία τοῦ σπείροντος τὸν σπόρον τῶν ἐρίδων καὶ διχοστασιῶν ἐμφανίζεται πεισματώδης καὶ ἀνιΐτης.

Δὲν ἔλλειψαν ἀπὸ τὴν ἱστορίαν παντὸς Κράτους, παντὸς λαοῦ, καὶ μάλιστα ἀπὸ τὴν ὅλην ζωὴν τοῦ ἡμετέρου τρισεπτάκτου Κράτους, αἱ ἔριδες καὶ αἱ διχοστασίαι, καθὼς καὶ οἱ σπείροντες ζιζάνια διαβόλεις καὶ διαφθορεῖς τοῦ καλοῦ καὶ τῆς ἐκ τῆς ἐνόητος προόδου παντὸς ἀγαθοῦ, κοινοῦ καὶ ἰδεώδους πόθου.

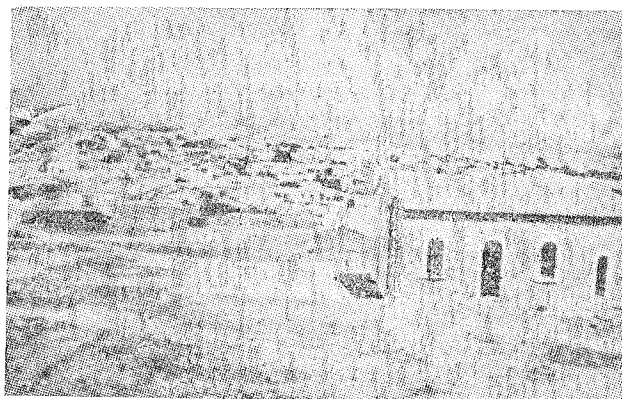
Οὕτε καὶ ἐκ τῆς ἱστορίας τῆς Ἀγιοσύνης τοῦ Χριστοῦ Θεοσκέας, ἔλλειψαν αἱ ἔριδες καὶ αἱ διχοστασίαι. Αὕτη ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς μέχρι τῆς σήμερον ἐδοκίμασε καὶ δοκιμάζει μετὰ περισσῆς πικρίας τὰς ἀπαισίας συνεπειὰς τῶν διχοστασιῶν καὶ τῶν ἐρίδων. "Ὅτε ὁ Κύριος ἡμῶν ἤρχισε τὸ οὐράνιον ἐπὶ τῆς γῆς ἔργον Του, ἀμέσως ἐνεφανίσθη εἰς τὴν ἐκλεκτὴν χορείαν τῶν Ἀποστόλων, ὁ σπορευτὴς τῶν ζιζανίων, ὅστις καὶ παρέδωκε τὸν ἀτίμητον Ἰησοῦν καὶ

Σωτῆρα Χριστὸν τοῖς ἀνόμοις, ἵνα σταυρωθῇ. Καὶ θὰ ἐξέλειπεν τὸ Θεῖον αὐτὸ ἔργον, ὅπερ ἤρχισεν ὁ Θεὸς Λυτρωτὴς ἐάν δὲν ἦτο ἔργον αὐτοῦ τούτου τοῦ Θεοῦ, διότι τῶν ζιζανίων, τῶν ἐρίδων καὶ συκοφαντιῶν, αὐτὸ εἶναι πάντοτε τὸ ἀποτέλεσμα: **ὀλεθρος, καταστροφή καὶ ἐρήμωσις.**

"Ὁ ἐνανθρωπήσας, Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, χάριν τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ὁμονοίας τῆς μεταξὺ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων καὶ τῆς μεταξὺ ἀνθρώπων τοιαύτης, κατὰ τὴν ἐπὶ γῆς Αὐτοῦ παρουσίαν, ὡμίλει πάντοτε περὶ ἀγάπης, περὶ ὁμονοίας καὶ συνίστα ἐν πᾶσι τὴν εἰς ἀλλήλους ἀγάπην καὶ τὴν ἀποφυγὴν τῶν διχοστασιῶν καὶ τῶν ἐρίδων, αἵτινες πάντοτε ἀπολήγουν εἰς τὴν καταστροφὴν καὶ τὴν ἐρήμωσιν. Διὰ παραβολῶν δὲ καὶ ὑπερφυῶν διδασκαλιῶν, ἐκήρυσσε καὶ ἀπεκάλυπτε τὰ θαυμάσια ἀποτελέσματα τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ὁμονοίας, ὥσαύτως δὲ κατεκεραύνωνε τὸ μῖσος, τὰς ἔριδας καὶ τὰς διχοστασίας, ταλανίζων τοὺς σπορεῖς καὶ χαλλιεργητὰς τῶν σπόρων τῶν ἐρίδων ἐκ τῶν ὁποίων βλαστάνει ἡ καταστροφή καὶ ἡ ἐρήμωσις.

Πόσον αὐστηρὰ ἐξήρχοντο ἀπὸ τὰ οὐράνια χεῖλη τοῦ Θεοῦ Λυτρωτοῦ οἱ κατὰ τῶν ἐρίδων καὶ διχοστασιῶν κεραυνοί, οἵτινες ἔκαιον τοὺς ταύτας ἐργαζομένους, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν λάμψιν τῶν ἀπεκάλυπτον τὸν κίνδυνον καὶ τὴν ἐξ αὐτῶν φθορὰν καὶ ἐρήμωσιν.

"Ἀκούονται οἱ

Τὸ αἶσχος τῆς ἐποχῆς μας. Τὰ χαλκευτήρια ψυχῶν εἰσεβῶν καὶ χριστιανικῶν ἰδανικῶν, αἱ ἐκκλησίαι μας, παραμένουν ἐρημικῶς σφαλισμένα. Ἀπὸ τὴν ἄλλην ὄψιν, καθόρημα κέντρα καὶ διαφθορεῖς τῆς Ἑλληνικῆς Φυλῆς ἀνοικτὰ καὶ ἐλεύθερα διαβρώνουν τὴν ψυχὴν τοῦ ἔθνους. Οἱ ταγοὶ τῆς χώρας μας, δὲν αἰσχύνονται ὅταν ὁμιλοῦν διὰ τὸν Ἑλληνοχριστιανικὸν Πολιτισμὸν; Ἀνοτέρω ὁ Ἱ. Ναὸς τῆς Ἀναλήψεως εἰς Σπάτα — Ἀττικῆς.

ἤχοι τῶν κεραυνῶν τούτων καὶ συγκλονίζονται τὰ πάντα. *«Πᾶσα βασιλεία μερισθεῖσα καθ' ἑαυτὴν ἐρημοῦται, καὶ πᾶσα πόλις ἢ οἰκία μερισθεῖσα καθ' ἑαυτὴν οὐ σταθήσεται»*. Φοβερά αὐτὴ ἡ λέξις ἐρημώσεως καὶ ὅμως οὕτω καλεῖται τὸ ἀποτελεσμα τῶν ἐρίδων καὶ διχοστασιῶν.

Καὶ ἐνῶ αὐστηρότατα καὶ ὡς κεραυνοὶ ἐξήρχοντο ἐκ τοῦ στόματος τοῦ Θεοῦ. Αὐτρωτοῦ οἱ κατὰ τῶν ἐρίδων καὶ διχοστασιῶν λόγοι Του, ἀντιθέτως, γλυκύτατοι ὑπὲρ μέλι ἐξήρχοντο, οἱ ὑπὲρ τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ὁμονοίας τοιοῦτοι καὶ θερμοὶ ὥσαυτως ὅσον ἡ ὑπὲρ τῆς ἐνότητος προσευχὴ Του, τὴν ὁποῖαν ἀπηρῥυθύνον πρὸς τὸν οὐρανὸν κατὰ τὰς τελευταίας ὥρας τῆς ἐπὶ γῆς παρουσίας Του. *«Πάτερ Ἄγιε, λέγει προσευχόμενος, ὑπὲρ τῆς ἐνότητος, μετὰ γλυκύτητος, συμπαθείας καὶ πόνου ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου, οὓς δέδωκάς μοι, ἵνα ὧσι ἐν καθῶς καὶ ἡμεῖς. Οὐ περὶ τούτων δὲ ἐρωτῶ μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν πιστευόντων διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς ἐμέ, ἵνα πάντες ἐν ὧσιν»*.

Φαίνεται ὅτι, αὐτὴν τὴν στιγμὴν ποὺ ἄφηκε αὐτοὺς τοὺς Θεοὺς Λόγους ἀπὸ τὸ ζωοπάροχόν Του στόμα ὁ Θεὸς Αὐτρωτοῦ καὶ τοὺς ἔπειτε εἰς τοὺς οὐρανούς ὑπὲρ τῆς ἐνότητος, ἐπόνει. Ναί, ἐπόνει καὶ ἡσθάνετο βαθύτατον τὸν πόθον νὰ ἴδῃ τοὺς Μαθητάς Του ἐν τῇ ἀγάπῃ καὶ τῇ ἐνότητι διαμένοντας, καὶ ὅχι μόνον τοὺς Μαθητάς Του, ἀλλὰ καὶ ὅλους ἐκείνους, οἱ ὅποιοι διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν θὰ ἐπίστευον εἰς Αὐτόν. Πονεῖ καὶ παρακαλεῖ ἐν ἀγωνίᾳ, *ἵνα πάντες ἐν ὧσιν*.

Πονεῖ διὰ τὴν ἐνότητα γνωρίζων, ὅτι μόνον εἰς αὐτὴν δύνανται νὰ στηριχθοῦν καὶ νὰ προσδεύουν αἱ μεγάλοι ἰδέαι καὶ αἱ μεγάλοι προσπάθειαι.

Παραδέχεται ὅτι τὸ ἔργον Του, στηριζόμενον εἰς τὴν ἀγάπην τὴν σύμπνοίαν καὶ τὴν ἐνότητα τῶν Μαθητῶν Του καὶ τῶν διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν πιστευόντων εἰς Αὐτόν, θὰ δυνηθῇ νὰ προαχθῇ καὶ νὰ διαδοθῇ εἰς ὅλην τὴν γῆν, διὰ τοῦτο πονεῖ καὶ μὲ πόνον προσεύχεται ὑπὲρ τῆς ἐνότητος.

Ὅτι δὲ εἰς τοῦτο πιστεύει καὶ παραδέχεται τοῦτο, καταφαίνεται ἐκ τῶν λόγων του, οὓς ἀναφέρει ἐν τῇ προσευχῇ Του ταύτῃ *«Ἴνα πάντες ἐν ὧσιν, καθῶς σύ, πάτερ, ἐν ἐμοί, καγὼ ἐν σοί, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ἐν ὧσιν, ἵνα ὁ κόσμος πιστεύῃ ὅτι σὺ μὲ ἀπέστειλας»*.

Ὁ πλέον διακαὴς πόθος τοῦ Κυρίου ἡμῶν αὐτὸς ὑπῆρξεν: *ἵνα πάντες ἐν ὧσιν*.

Τι λυπηρὸν ὅμως! παρὰ τὸν διακαέστατον τοῦτον πόθον τοῦ Θεοῦ Αὐτρωτοῦ, οὐδέποτε ὑπῆρξε περίοδος ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Του, χωρὶς σκάνδαλα καὶ ἔριδας.

Σκάνδαλα, ἔριδας καὶ διχοστασίας ἔχουν νὰ παρουσιάσουν ὅλοι οἱ αἰῶνες τῆς ἱστορίας τῆς ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, καὶ τοῦτο ὅτι, ἀφ' ἐνὸς μὲν ἡ διδασκαλία τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ εἶναι ἀλήθεια καὶ μάλιστα αἰωνία, καί, ὡς γνωστόν, ἡ ἀλήθεια πάντοτε διώκεται, ἀφ' ἑτέρου δέ, ἵνα δοκιμοὶ γένωνται οἱ εἰς Χριστὸν πιστεύοντες, κατὰ τὸν Θεὸν Παῦλον, ὅστις λέγει *«Δεῖ γὰρ καὶ αἰρέσεις ἐν ὑμῖν εἶναι, ἵνα οἱ δοκιμοὶ φανεροὶ γίνωνται»*. (4' Κορ).

Καὶ καθὼς δὲν ἔλλειψαν αἱ ἔριδες, αἱ διχοστασίαι, τὰ σκάνδαλα καὶ αἱ αἰρέσεις, οὕτω καὶ οἱ δημιουργοὶ αὐτῶν, οἵτινες διὰ ποικίλων τρόπων καὶ μέσων κατεργάζονται τὰ τοιαῦτα καὶ ἐπὶ τῶν ἐρειπίων, ἅτινα πάντοτε ἀποτελοῦν τὰς συνεπείας αὐτῶν, πίπτουν καὶ αὐτοὶ οὗτοι οἱ δημιουργοὶ αὐτῶν.

Χρειάζεται ἐξαρετικὴ ἐν προκειμένῳ προσοχή! Δυστυχῶς εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ Ἰεροῦ ἡμῶν ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδοξίας Ἀγῶνος ἐσχάτως ἐνεφανίσθησαν πολλοὶ σπείροντες ζιζάνια καὶ καλλιεργούντες διχοστασίας καὶ ἔριδας μετὰ τῶν ἀγωνιζομένων, καὶ μάλιστα πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἀπατώντες ἑαυτούς, θέλουσιν νὰ πιστεύουσιν, ὅτι διὰ τοῦ φθοροποιοῦ αὐτοῦ τοῦ ἔργου τῶν ἐξυπηρετοῦν, *δῆθεν*, τὸ Ἰερὸν τῆς Ὁρθοδοξίας Ἀγῶνα, ἀλλ' *οὐαὶ* ἀναφωνεῖ κατ' αὐτῶν ὁ ὑπὲρ τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἐνότητος θυσιοσθεὶς Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ.

Ἀγνοοῦν ἴσως, οἱ τὰ τοιαῦτα ἐργαζόμενοι, τὰ φοβερά ἀποτελέσματα, ἅτινα δύνανται νὰ προκληθοῦν εἰς βάρος τοῦ Ἰεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος, κατὰ τὰς, πλέον μάλιστα κρισίμους ταύτας στιγμὰς.

Δὲν ἀκούουν οὗτοι τοὺς λόγους τοῦ Κυρίου ἡμῶν ἐὰν δὲν θέλουν νὰ ἀκούσουν ἄλλων τὴν φωνήν; *«Πᾶσα βασιλεία μερισθεῖσα καθ' ἑαυτὴν ἐρημοῦται καὶ πᾶσα πόλις ἢ οἰκία μερισθεῖσα καθ' ἑαυτὴν οὐ σταθήσεται»*, λέγει ὁ Κύριος ἡμῶν Ἄλλ' ἀκόμη καὶ τὴν φωνὴν τοῦ Θεοῦ τῶν Ἑθνῶν. διδασκάλου Θεοῦ Παύλου, τοῦ ἀγαπήσαντος ἰδιαζόντος τὸν Κύριον ἡμῶν καὶ ζήσαντος τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ ἐν αὐτῷ καὶ οὐχὶ αὐτοῦ *«Οὐκέτι ζῶ ἐγὼ ζεῖ δὲ ἐν ἐμοί Χριστός»*. Αὐτοῦ τὴν φωνὴν ἀκόμη ἂς προσέξουν τὴν λέγουσαν πρὸς τοὺς Γαλάτας καὶ πρὸς πάντας ἡμᾶς *«Εἰ δὲ ἀλλήλους δάκνετε καὶ κατεσθίετε, βλέπετε μὴ ὑπ' ἀλλήλων ἀναλωθῆτε»* (Γαλ. 5, 15).

Προσέξτε τοὺς σπείροντας σκάνδαλα εἴτε λαῖκοι εἶναι οὗτοι, εἴτε κληρικοί· ὅτι αὐτοὶ δὲν ἀνήκουν εἰς ἡμᾶς, οὔτε πιστεύουν εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς Ὁρθοδοξίας, ἀλλ' εἰς τὸν ἑαυτὸν τῶν καὶ εἰς τὸ ὑλικὸν αὐτῶν συμφέρον, ὅτι τὴν εὐσέβειαν ἔχουν πρὸς πορισμόν. Εὐτυχῶς ὅτι εἶναι ὀλίγοι, πλὴν δύνανται νὰ πολλαπλασιασθοῦν, ἐὰν δὲν προσέξωμεν τὸ φθοροποιὸν αὐτῶν ἔργον.

Συγκεντρωθῆτε πάντες κάτωθι τῆς Ἱερᾶς σημαίας τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ ὑπακούετε εἰς τὰ κελεύσματα τῶν Ἀρχιερέων ὑμῶν, οἵτινες ἀντικείμενον τῶν σκέψεων καὶ τῶν ἐνεργειῶν τῶν ἔχουσι πάντοτε τὸ συμφέρον τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὴν διαφύλαξιν τῶν τῆς Ὁρθοδοξίας πολυτίμων θησαυρῶν.

Προσέχετε τοὺς σπορείς τῶν σκανδάλων, περιφρονήσατε αὐτοὺς ὡς πρέπει αὐτοῖς καὶ περισώσατε, ὡ γενναῖοι Ἀθληταὶ τῆς Πίστεως, τὴν ἐνότητα ἐν τῷ Ἀγῶνι τῆς Ὁρθοδοξίας, ἵνα δὲ αὐτῆς ἀποδώσωμεν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ τὴν Εἰρήνην καὶ τὴν εὐχέριαν, ὅπως αὕτη ἐπιδιοθῇ εἰς ἔργα ἀγάπης καὶ σωτηρίας τῶν πιστῶν, καὶ ἡνωμένη δυνηθῇ νὰ ἀντιμετωπίσῃ τοὺς ποικιλοτρόπους ἐχθρούς της, οἵτινες ἐπαπειλοῦν αὐτὴν πανταχόθεν.

Προσέξτε λοιπὸν τοὺς σπορείς τῶν σκανδάλων.

ΕΞΩΔΙΚΟΣ ΔΗΛΩΣΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ

Τῆς ἐν Ἀθῆναις ἐδρευούσης Πανελληνίου Θρησκευτικῆς καὶ Ἐθνικῆς Ὁρθοδόξου Κοινωνίας, νομίμως ἐκπροσωπούμενης ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ αὐτῆς Συμβουλίου Νικολάου Χειλαδάκη, κατοικοῦ Ἀθηνῶν.

Π ρ ό ς

Τοὺς Ἐξοχτάτους Κυρίους, 1) Πρόεδρον τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ 2) Ὑπουργοὺς α) ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν, β) ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ γ) ἐπὶ τῶν Ἑρρηκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας, ἐδρεύοντας ἐν Ἀθῆναις.

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν ὡς Ἑλληνες Πολῖται καὶ γνήσιοι Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ νὰ θέσωμεν ὑπὸ τὴν ὕμετέραν κρίσιν τὰς κάτωθι ὑπὸ Ἐκκλησιαστικῶν καὶ Διοικητικῶν Ὁργάνων ἐνεργουμένας εἰς βάρος τῆς Ὁργανώσεως καὶ τῶν Παραρτημάτων ἡμῶν παρανόμους πράξεις καὶ νὰ παρακαλέσωμεν διὰ τὴν ταχείαν ἐκδοσὶν τῶν ἐνδείκνυμένων Διαταγῶν πρὸς ἀποφυγὴν καὶ μὴ ἐπανάληψιν αὐτῶν μελλοντικῶς.

Εἰδικώτερον ἀναφέρομεν ὕμιν οἱ κατὰ τόπους 1) Μητροπολίτης, 2) Νομάρχης, 3) Εἰσαγγελεὺς, 4) Γυμνασιάρχης καὶ 5) Διοικητὴς Χωροφυλακῆς συνέρχονται ὡς προβλεπομένη ὑπὸ τῆς ὑπ' ἀριθ. 45 τῆς 3 Ἰανουαρίου 1951 Πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου Ἐπιτροπὴ διὰ τὴν περιστολὴν τοῦ Παλαιοημερολογισμοῦ καὶ τὸν χειρισμὸν τῶν Παλαιοημερολογικῶν ζητημάτων καὶ ἀποφασίζουσι παρὰ πάντα Νόμον καὶ παρὰ τὸ Σύνταγμα ἅψ' ἐνὸς μὲν τὴν στέρησιν τῆς χρήσεως τῶν ἱσοτήτων Ναῶν καὶ Μονῶν μας, ἅψ' ἐτέρου δὲ τὴν διωξὶν τῶν κανονικῶν Ἱερέων καὶ λοιπῶν Κληρικῶν μας, καὶ τὴν ἐκτέλσειν τῶν τοιούτων παρανόμων καὶ ἀντισυνταγματικῶν ἀποφάσεων τῶν ἀναθέτουσιν εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς Χωροφυλακῆς, ἥτις ἐν τέλει καὶ ἀπειλεῖ νὰ ἐκτελέσῃ ἢ καὶ ἐκτελεῖ αὐτάς ὅλως ἀβασανίστως ὅσον ἀφορᾷ τὴν νομιμότητά των.

Ὡς ὁμοῦ προκύπτει ἐκ τῆς ὡς ἄνω ὑπ' ἀριθ. 45 τῆς 3 Ἰανουαρίου 1951 Πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, οὐδεμίαν Ἐπιτροπὴ προβλέπεται διὰ τὴν περιστολὴν τοῦ Παλαιοημερολογισμοῦ καὶ τὸν χειρισμὸν τῶν Παλαιοημερολογικῶν ζητημάτων καὶ συνεπῶς, ἀνυπάρκτου οὐδὲς τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης, εἶναι ἀνυπάρκτος καὶ μὴ νόμιμος καὶ πᾶσα ἀπόφασις ἢ διαταγὴ αὐτῆς καὶ παράνομος οἰαδήποτε ἐνέργεια πρὸς ἐκτέλσειν τοιαύτης παρανόμου ἀποφάσεως ἢ διαταγῆς ἀνυπάρκτου καὶ παρανόμου Ἐπιτροπῆς.

Ἄλλως, ὡς γνωστὸν, καὶ αὕτη αὕτη ἢ ὑπ' ἀριθ. 45 τῆς 3 Ἰανουαρίου 1951 Πράξις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δὲν εἶναι ἐκτελεσθῇ, ἅψ' ὅσον, τόσον διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1055 τῆς 22 Ἰουνίου 1951 ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς ἑπικρατείας, ἐκδοθείσης ἐν Ὁλομελείᾳ Αὐτοῦ καὶ δι' ἡρξημένη καὶ οὐχὶ τῇ συνήθει τοιαύτη, ὅσον καὶ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 500 τῆς 22 Φεβρουαρίου 1952 ὁμοίας, ἐκρίθη δὲ αὕτη στερεῖται ἐκτελεστικοῦ καὶ ἐκτελεστοῦ χαρακτῆρος μὴ παρέχουσα καθ' ἑαυτὴν νέον αὐτοτελὲς νομικὸν ἔρεισμα πρὸς περαιτέρω ἐκδοσὶν ἀτομικῶν διοικητικῶν πράξεων ἢ λήψιν μέτρων ἐκτελέσεως πέραν τῶν ὑπὸ τῆς κειμένης νομοθεσίας προβλεπομένων, καὶ εὐλόγως ἐκρίθη ὡς μὴ ἐκτελεσθῇ, καθ' ὅσον ἂν πράγματι ἦτο ἐκτελεσθῇ, θὰ ὑπέκειτο εἰς τὴν περιπτώσιν ταύτην εἰς ἀκύρωσιν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς ἑπικρατείας ὡς ἐκδοθείσα ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἄνευ νομοθετικῆς ἐξουσιοδοτήσεως. Κατὰ συνέπειαν εἶναι παρόνομος καὶ πᾶσα ἐνέργεια πρὸς ἐκτέλσειν τῆς δι' ἀποφάσεων τοῦ Συμβουλίου τῆς ἑπικρατείας κριθείσης ὡς στερουμένης ἐκτελεστικοῦ καὶ ἐκτελεστοῦ χαρακτῆρος ὑπ' ἀριθ. 45 τῆς 3 Ἰανουαρίου 1951 ὡς ἄνω Πράξεως ταύτης τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἐπειδὴ κατὰ ταῦτα καὶ ἡ ἐκτέλεσις ἢ ἡ ἀπειλούμενη ἐκτέλεσις τῶν ἀποφάσεων ἢ διαταγῶν τῆς μηδὲως προβλεπομένης, ἀλλ' ἀνυπάρκτου Ἐπιτροπῆς, ὡς καὶ αὐτῆς ταύτης τῆς ὑπ' ἀριθ. 45) 1951 Πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, εἶναι παράνομος, δυναμένη νὰ

ἐπισύρῃ, ὡς μάλιστα σχετικῶς ἐγνωμοδότησε διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 611 τῆς 30 Αὐγούστου 1951 τῆς 30 Αὐγούστου 1951 ἐγνωμοδοτήσεώς του καὶ τὸ Νομικὸν Συμβόδιον τοῦ Κράτους, οὐ μόνον ποινικὰς καὶ πειθαρχικὰς, ἀλλὰ καὶ δοτικὰς εὐθύνας διὰ πᾶσαν οἰανδήποτε ζημίαν ἡμῶν καὶ τῶν ὑφ' ἡμᾶς ἀνά ὁλόκληρον τὴν Ἑλλάδα πολυαριθμῶν Παραρτημάτων μας, τὰ Μέλη τῶν ὁποίων ὑπερβαίνουν τὸ ἐν περίπτῳ ἑκατομμύριον (1.000.000) Ἑλλήνων πολιτῶν καὶ γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν καὶ δι' ἣν ζημίαν ρητῶς δηλοῦμεν οἱ ἐπιφυλάσσομεν πᾶν νόμιμον δικαίωμά μας, οὐ μόνον κατὰ τοῦ ἀποφασίζοντος τὴν ἐνέργειαν τῆς τοιούτης παρανόμου ἐκτελέσεως τοιούτων παρανόμων ἀποφάσεων καὶ διαταγῶν, ἀλλὰ καὶ κατὰ παντὸς ἄλλου οἰαδήποτε ἐγκρίνοντος ἢ ἐπιβάλλοντος καὶ ἐκτελούντος αὐτὴν

Διὰ ταῦτα

Καὶ οὖν τῇ ρητῇ ἐπιφυλάξει παντὸς ἐτέρου νομίμου δικαιώματός μας, διαμαρτυρούμεθα ἐντόνως διὰ τὰς τοιαύτας παρανόμους ἀποφάσεις καὶ ἐνέργειας τῶν εἰρημένων τούτων Ἐκκλησιαστικῶν καὶ Κρατικῶν Ὁργάνων καὶ παρακαλοῦμεν μετὰ τοῦ προσήκοντος σεβασμοῦ ὅπως εὐσεβεσθῆτε καὶ διατάξτε τὴν ἄμεσον ἐκδοσὶν τῶν ἐνδείκνυμένων ἀποφάσεων καὶ διαταγῶν, ἵνα τὰ Ὁργανα ταῦτα ἄρῃσι τὰ ἀποτελέσματα τῶν μέχρι τοῦδε παρανόμων ἐνεργειῶν τῶν καὶ ἀπέχῃσι τοῦ λοιποῦ προβαίνοντα εἰς τὰς τοιαύτας παρανόμους ἐναντίον μας ἐνεργείας τῶν πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἐκ τούτων εἰς βάρος αὐτῶν καὶ παντὸς ἄλλου νομίμων συνεπειῶν. Ἀρμόδιος κλητὴρ ἐπιδόσει νομίμως τὴν παροῦσαν πρὸς τοὺς πρὸς οὗς ἀπευθύνεται αὕτη πρὸς γνῶσιν καὶ διὰ τὰς νομίμους συνεπείας, ἀντιγράφω αὐτὴν ὁλόκληρον ἐν τῷ ἀποδεικτικῷ ἐπιδόσεώς της.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 20 Μαΐου 1952,

Ὁ Πρόεδρος
Νικ. Χειλαδάκης

Ὁ Πληρεξούσιος Δικηγόρος
Ἀρισ. Ζαχαρίας

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΤΟΥ ΑΕΙΜΝ. Π. ΘΕΟΚΛΗΤΟΥ

Ἐτελέσθη τὸ μνημόσυνον τοῦ Π. Θεοκλήτου ἐπὶ τῇ συμπληρώσει 6 μηνῶν ἀπὸ τῆς κοιμήσεώς του.

Τὸ γεγονός τοῦτο μᾶς φέρει εἰς τὴν μνήμην τὴν μορφήν τοῦ σεμνοῦ καὶ θαρραλέου ἀγωνιστοῦ τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ἀφωσιωμένος καὶ πιστὸς εἰς τὸ μέγα ἰδανικὸν τοῦ Χριστοῦ ἐτέλεσε τὸ καθῆκον του περισσότερον παντὸς ἄλλου, κατὰ τὴν ὁμολογίαν ὅσων τὸν ἐγνώρισαν.

Ὁ πρόσφατος διαγμὸς ἤνοιξε εἰς τὴν ψυχὴν του βαθύ τραῦμα πόνου καὶ δόυνης. Ἐρρίφθη εἰς τὸν πύρινον κύκλον τῆς δοκιμασίας καὶ ἔδωκε τὸ πολιτικώτερον ἀγαθόν του: τὴν ἰδίαν του τὴν ζωὴν.

Ὁ Λυτρωτὴς Θεάνθρωπος ἀσφαλῶς θὰ ἀναπαύσῃ τὴν ψυχὴν του.

ΝΑ ΠΑΥΣΟΥΝ ΑΙ ΑΥΘΑΙΡΕΣΙΑΙ

Ἀστυνομικὰ ὅργανα ἐκτελοῦντα ἐντολὰς, δὲν γνωρίζομεν ποίων μεγαλοφυῶν διωκτῶν, συνέλαβον τὴν Μεγάλην Παρασκευὴν τὸν Πατέρα Ἀνεμπόδιστον καὶ μετὰ τὸ πρόσχημα τῆς ἀνακρίσεως τὸν ὠδήγησαν εἰς τὸ Τμήμα Μεταγωγῶν.

Ἄς σημειωθῇ ὅτι ὁ Πατὴρ Ἀνεμπόδιστος εὐρίσκετο κλινῆρης καὶ εἶχεν ἀνάγκην ἀναπαύσεως καὶ θεραπείας.

Πρόσχημα τῆς αὐθαιρεσίας αὐτῆς ἀπετέλεσε ἡ δήμεν πληροφορία τὴν ὁποίαν εἶχον περὶ δημιουργίας ἐπιταφείου.

Βεβαίως ὅλα αὐτὰ ἀποτελοῦν τεχνιτὰ προπετάσματα καπνοῦ διὰ νὰ συγκαλυφθῇ ἡ γενομένη παράνομος σὺλληψις.

Τοῦ Πατρὸς Ἀνεμπόδιστου ἐχάθησαν τὰ ἴχνη μετὰ τὴν σύλληψιν του καὶ ἀκόμη ὁ κόσμος ἀγωνιᾷ διὰ τὴν τύχην του.

Δὲν μπορεῖ τέλος πάντων νὰ παύσῃ ἡ βασιλεία τοῦ τρόμου;

Γεγονότα καὶ Κρίσεις

ΦΩΝΗ ΛΑΟΥ

Τὸ Παράρτημα Λαρίσης, ἐκπροσωποῦν ὅλους τοὺς Παλιοημερολογίτας τῆς περιοχῆς Θεσσαλίας, ἐξέδωκε ἐμπεριστατωμένον ὑπόμνημα, πρὸς τοὺς βουλευτάς τῆς περ οἰκῆς των. Τὸ ὑπόμνημα τὸ διακρίνει βαθεῖα γνώσις ἀλλὰ καὶ ἀξέμεινους μαχητικότης. Οὕτω μετὰ τὴν ὀρθὴν τοποθέτησιν τοῦ ζητήματός μας τονίζει εἰς ἐντονον ὕψος τὰ ἐξῆς: «Θὰ συνεχίσωμεν τὴν ἀντίστασιν ἐνεργότερον εἰμεθα ἀποφασισμένοι νὰ ἀποσχωμεν ἀπὸ πάσης μελλοντικῆς ἐκλογῆς ἀντιπροσώπων τοῦ Ἔθνους διότι θὰ εἴμεθα ἀνάξιοι χριστιανοί, ἐὰν ψηφίζωμεν ἀνθρώπους ἐχθρικῶς διακειμένους πρὸς ἡμᾶς ἢ παρακολουθοῦντας ἀπαθέςτατα τοὺς διωγμούς καὶ τὸ μαρτύριόν μας». Συγχαιρομεν τοὺς ἀδελφοὺς τῆς Λαρίσης διὰ τὸ ὑπέροχον φρόνημά των. Ἡ κατηγορηματικὴ τὴν αὐτὴ προειδοποίησις θὰ πρέπει νὰ γίνῃ σὺνθημα ὅλων μας! Καὶ δὲν θὰ ἀργήσῃ νὰ ἀκουσθῇ Πανελληνίως φωνὴ ἐνὸς διωκόμενου λαοῦ.

ΛΩΡΕΑΙ ΔΙΑ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΟΥΣ ΣΚΟΠΟΥΣ

Μᾶς ἀπέστειλαν ἐν Σερρών δραχ 300.000 νὰ διατεθῶν διὰ φιλανθρωπιμῶν σκοποῦς (περίθαλψις ὀρφανῶν) οἱ: Γάντος Θεολόγος ἀντὶ μνημοσύνου διὰ τὴν σύζυγόν του Ζωῆς καὶ Μαρία Καραμαριγῶ ἀντὶ μνημοσύνης διὰ τὰ τέκνα της. Τὰ χρήματα ἐστάλησαν μερίμνῃ τοῦ κ. Βλ Χρηστοφορίδη.

ΟΛΙΓΗ ΑΙΣΧΥΝΗ

Δὲν καταλαβαίνουμε διατὶ ἀπουσιάζει ἀπὸ τοὺς ἀρμόδιους τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας κἀθε συναίσθησις αἰδοῦς καὶ σεμνότητος. Διότι πῶς ἄλλως νὰ χαρακτηρίσωμεν τὴν παρέλαιν τῶν ἡμιγύμων νορσίδων κατ' αὐτάς τὰς ἡμέρας εἰς τὰ στάδια μετὰ τὴν εὐκαιρίαν τῶν γυμναστικῶν ἐπιδείξεων;

Δὲν ἀντιλαμβάνονται τέλος πάντων οἱ σοφοὶ παιδαγωγοὶ διὰ γίνονται δολοφονοὶ τῆς ἡθικῆς ἀντιλήψεως τοῦ λαοῦ μας καὶ προαγωγοὶ μελλοντικῶν ἐλθεῖντων παρὰστρατημάτων;

Διότι νομίζομεν διὰ ἡ παιδεία καὶ ἡ μόρφωσις δὲν συμπίπτουν μετὰ τὴν ἀναισχυντίαν!

ΘΕΩΡΙΑ ΚΑΙ ΠΡΑΞΙΣ

Τὸ κύριον ἄρθρον τοῦ φύλλου αὐτοῦ συντεταγμένον ὑπὸ τοῦ Σεβασ. Ἀγίου Διαυλείας ἐνέχει δι' ἡμᾶς κεφαλαιώδη καὶ συντριπτικὴν σημασίαν. Τοποθετεῖ τὸν ξεκαθαρισμὸν τὰ προβλήματα τοῦ ἀγῶνος μας ὥστε καθίσταται ὁρόσημον μετὰ τῶν ἐκκλησιαστικῶς σκεπτομένων καὶ δρόντων καὶ τῶν παραχαράκτων τῆς πίστεώς μας. Οὐδεὶς δύναται νὰ καταχράται νὰ πητικὸν τίτλον τοῦ Ὁρθοδόξου Χριστιανοῦ ἐὰν δὲν ἐμφορεῖται ἀπὸ τὰς ἰδέας τοῦ ἁρθρου αὐτοῦ.

Ἡ ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Εἰς τὴν ἡμερησίαν ἐφημερίδα «Ἐμπρός» τῆς 16.5.52 ἀναγράφεται ἡ εἰδησις, καθ' ἣν «ὁ κ. Ὑπουργὸς εἶπεν, διὰ τὴν ἐξουδεθρῆ λύσις, ὥστε νὰ ἡσυχάσῃ ἡ Ἐκκλησία ἀπὸ ἐνὸς ζητήματος τοῦ ὁποῖον τόσον πολὺ τὴν συνεκλόνησε». Καὶ ἡμεῖς τὸ εὐχόμεθα αὐτό. Καὶ ἀποδείξαμεν πλειστάκις εἰς τὸ παρελθόν διὰ πιστεύομεν εἰς τὴν δύναμιν τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης. Διαβεβαίωμεν τὸν κ. Ὑπουργόν καὶ πάντα ἀρμόδιον, διὰ εἴμεθα διατεθειμένοι νὰ συμβάλωμεν εἰς τὴν εἰρήνευσιν τῆς Ἐκ.

κλησίας, ὅχι ὡς διωκόμενοι ἢ ἐπιζητοῦντες ὅπως-ὅπως μίαν διαλλαγὴν ἄλλ' ὡς Χριστιανοὶ πονοῦντες διὰ τὸ χριστιανικὸν γόητρον. Νομίζομεν ὅμως, διὰ δ κ. Ὑπουργὸς θὰ πρέπει νὰ ἀντιληφθῇ διὰ οὐσιώδους προϋπόθεσις τῆς εὐθυμίας τοῦ ζητήματος εἶναι ἡ ἐλευθερία τῶν ἀρχιερέων μας καὶ ἡ ἀρετὴ τῶν βαρβάρων μέτρων.

Αἰ εἶναι Ἐκκλησίαι

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ

Ἀναγράφεται εἰς τὴν «Ἑστία» τῆς 23.5.52, διὰ αἱ εἶναι Ἐκκλησίαι ἀπέστειλαν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν πλουσιωτά-ας ὑλικὰς εἰσφορὰς χάριν φιλανθρωπικῶν σκοποῦν. Εἶναι βεβαίως γεγονός διὰ ὑπέρκεινται τῶν θεωρητικῶν καὶ δογματικῶν διαφορῶν, ἡ ἀγάπη καὶ ἡ καλωσύνη. Διέπεται ὅμως ἀπὸ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἡ χειρονομία τῶν ἐξῶν Ἐκκλησιῶν; ἢ μήπως ὑπάρχει λανθάνουσα σκοπιμότης διὰ τὴν ὑποκλοπὴν τῶν στοιχείων τῆς Ὁρθοδοξίας, ὅσα ἀπέμειναν ἀκόμη εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἐκκλησίαν;

ΝΕΑ ΘΕΜΕΛΙΑ

Κατόπιν μιᾶς στατιστικῆς καὶ προσηκτικῆς παρατηρήσεως τὴν ὁποίαν ἐκάμαμεν εἰς πολλὰ ἐκ τῶν παρατηρημάτων μας τῆς Βορείου καὶ Στερεᾶς Ἑλλάδος, διεπιστώσαμεν διὰ ὁ μὲν ἀριθμὸς τῶν μελῶν τῶν παρατηρημάτων μας παραμένει ἀμείωτος, τὸ δὲ φρόνημά των ἐδρίσκειται εἰς ὑψηλὴν στάθμην.

Ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων λοιπὸν συνάγονται τὰ ἐξῆς συμπεράσματα. 1) Ὅτι ὁ πολὺμηνος διωγμὸς δὲν κατώρθωσε νὰ λυγίσῃ τὴν ἀντίστασιν τῆς πίστεως τοῦ κόσμου μας. 2) Ὅτι δὲν ἀποτελοῦμε συντονισμένον αὐτομοιογενῶν στοιχείων καὶ ἀπλὸ ἀθροίσμα ἐξῶν μεταξὺ τῶν ἀτόμων, ἀλλὰ ἔχομεν συγκεντρωμένον προσανατολισμὸν καὶ φανατικὴν προσηλωσιν εἰς τὸ ἰδιαιτὸν τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως. 3) Ὅτι τὸ ἀνοικτὸν ζήτημα τοῦ παλαιοῦ ἡμερολογίου δὲν δύναται νὰ λυθῇ μετὰ τῶν ἐξῶν πρὸς τὴν φύσιν τῶν θερησκευτικῶν ἀγῶνων καὶ νὰ καλυφθῇ ἀπὸ τὴν ἐπιφάνειαν διωκτικῶν ἀποφάσεων, ἀλλὰ χρειάζεται ἀναηλάφους τοῦ ζητήματος καὶ ἀνατοποθέτους σαφῆς καὶ θαρραλέας.

Αὐτὰ ἱσχύουν διὰ τοὺς ὑπευθύνους κυβερνήτας τῆς χώρας. Ἡμεῖς ὅμως οὐδόλως πρέπει νὰ ἐπαναπανώμεθα νὰ νοχελῶς εἰς τὴν ἰδέαν τῆς ἀδιασπάστου ἐνότητος τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ κἀθε ἡμέραν, κἀθε ὥραν, εἰς πᾶσαν στιγμὴν πρέπει νὰ μεριμνῶμεν διὰ τὴν συντήρησιν τοῦ οἰκοδομήματος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ. Οὕτω ἡ σημαντικότερα κίνησις αὐτῶν τῶν ἡμερῶν εἶναι, ἡ συντελουμένη ἐν Ἀθῆναις, Παιραιῇ καὶ περιχώροις ἀπογραφὴ τῶν μελῶν μας εἰς ἐπίσημα μητρώα.

Τοῦ γεγονότος αὐτοῦ τὴν σημασίαν περιττὸν νὰ τονίσωμεν. Ἰσως εἶναι ἀπαρχὴ μιᾶς ἐσωτερικῆς μεταμορφώσεως, ἥτις μετὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἀσφαλῶς θὰ ἐπιρροῇ εὐνοϊκῶς τὰς τύχας τοῦ ἀγνοῦ ὅσον καὶ μεγαλειώδους θερησκευτικοῦ κινήματος ποὺ λέγεται παλιοημερολογισμός.

ΤΟ ΚΑΘΗΚΟΝ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Δὲν εἴμεθα διατεθειμένοι νὰ υποδείξωμεν εἰς τοὺς πολιτικούς τὰ καθήκοντά των. Ἐχομεν ὅμως τὴν ἐξῆς γνώμην: Ἐὰν οἱ Βουλευταὶ πιστεύουν εἰλικρινῶς, διὰ ποδοσταθῇ ἡ Ἐλευθερία καὶ νομίζουν, διὰ ἡ παράτασις τοῦ διωγμοῦ μας καταστηματοῖται τὰ δημοκρατικὰ ἰδανικά, τότε ὀφείλουν νὰ ἀντιμετωπίσουν σθεναρῶς τὴν κατάστασιν καταγγέλλοντες ἐπίσημως τὴν ὑπεύθυνον Κυβέρνησιν ἀπὸ τοῦ Βήματος τῆς Βουλῆς. Αὕτῃ ἄλλωστε εἶναι ἡ ἀποστολὴ τοῦ Βήματος καὶ ἡ εὐθύνη τῶν βουλευτῶν. Ἐὰν δὲ ἡ ἐπίσημος αὕτῃ καταγγελία δὲν συγκινήσει τοὺς ἀρμόδιους, τότε ὑπάρχει καὶ ὁ διαχωρισμὸς τῶς εὐθύνων.

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ Α.Ν. 1092/1938

Διευθυντής: ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΡΑΜΗΤΣΟΣ

Χαλκοκονδύλη 7.—Ἀθήναι

Υπεύθυνος Τυπογραφείου: Γεώργιος Σεργιάνης

Θεμιστοκλέους 33 — Ἀθήναι